

Wetten – Koninklijke Besluiten – Rechtspraak

1. De betrokkenen bij de totstandkoming van een tak 23 polis.

De Spaarder die blindelings de beleggingsspecialist in zijn bankkantoor vertrouwde en de toegeschoven documenten ondertekende om zijn spaarcenten te beleggen, stelt nu onthutst vast dat de Bankier hem een verzekering verkocht, alhoewel deze daar toen met geen woord over repte.

De Bankier treedt op als betalingsagent, als beleggingsadviseur bij de aangeboden belegging en als verzekeringstussenpersoon voor de verkochte polis in kwestie.

De Bankier heeft als financieel bemiddelaar, erkend door de CBFA, een vergunning om geregistreerde beleggingsfondsen van erkende ICB's ("Instellingen voor Collectieve Beleggingen") te verdelen. De Bankier treedt hierbij op als lasthebber van de Belegger, die na de verrichting eigenaar wordt van de deelbewijzen van het beleggingsfonds.

De Bankier heeft als verzekeringstussenpersoon, erkend door de CBFA, een vergunning om levensverzekeringen van erkende verzekeraars te verkopen. De Bankier treedt bij de verkoop van polissen op als lasthebber van de Verzekeraar.

De Verzekeraar heeft als levensverzekeringsmaatschappij, erkend door de CBFA, een vergunning om het publiek levensverzekeringsproducten aan te bieden. De Verzekeraar is de lastgever aan de verzekeringstussenpersoon bij de verkoop van levensverzekeringen; de door de Verzekeringnemer betaalde premie wordt ingelijfd in de activa van de Verzekeraar.

De Verzekeraar kan geen erkenning verkrijgen als Vermogensbeheerder voor derden, noch als "Instelling voor Collectieve Beleggingen" (wetten van openbare orde).

De Bankier die de goedgebouwde Spaarder adviseert zijn spaarcenten te "beleggen" in een niet-toegelaten intern beleggingsfonds van de Verzekeraar en de Belegger daarbij in de waan laat dat zijn spaargeld in een geregistreerd beleggingsfonds belegd is, miskent, in zijn hoedanigheid van financieel bemiddelaar, artikel 1, §1 van de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en de beleggingsadviseurs.

De Bankier die een levensverzekering aanbiedt waarin geen levensverzekeringsprestatie opgenomen is, terwijl hij hoort te weten dat in een levenslange polis altijd een overlijdensdekking dient opgenomen te worden, miskent, in zijn hoedanigheid van verzekeringstussenpersoon, artikel 3, §2 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, alsook artikel 10, 5° van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen.

In het geval dat de Verzekeraar in een levenslange polis geen overlijdensdekking opneemt, kan er bij gebrek aan levensverzekeringsprestatie geen levensverzekeringsovereenkomst tot stand komen. De polis is met absolute nietigheid behept.

In het geval dat de Verzekeraar een niet-toegelaten intern fonds aanbiedt, omzeilt hij de wet van 4 december 1990 op de financiële transacties en de financiële markten en het K.B. van 4 maart 1991 met betrekking tot bepaalde instellingen voor collectieve belegging, die de Belgische Instellingen voor Collectieve Beleggingen verplicht om zich bij de CBFA in te schrijven. Dergelijke verbintenis aangaan uit ongeoorloofde oorzaak, kan geen gevolg hebben en is absoluut nietig.

1.1. De bankier als financieel tussenpersoon (“bemiddelaar”).

In de hoedanigheid van bemiddelaar is de bank onderworpen aan de Wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en de beleggingsadviseurs.

Artikel 1, §1 bepaalt dat voor de toepassing van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten onder financiële instrumenten wordt verstaan:

1° a) aandelen en andere waardepapieren met aandelen gelijk te stellen waardepapieren, obligaties en andere schuldinstrumenten, die op de kapitaalmarkt verhandelbaar zijn, en

b) alle andere gewoonlijk verhandelde waardepapieren waarmee die financiële instrumenten via inschrijving of omruiling kunnen worden verworven of die in contanten worden afgewikkeld, met uitsluiting van betaalmiddelen;

2° rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging;

3° de categorieën financiële instrumenten die gewoonlijk op de geldmarkt worden verhandeld, hierna geldmarktinstrumenten genoemd;

...

Artikel 36, §1,2° bepaalt dat bemiddelaars zich optimaal moeten inzetten voor de belangen van hun cliënten met de nodige bekwaamheid, zorgvuldigheid en toewijding, rekening houdend met de mate van professionele kennis van die cliënten.

Artikel 36, §1,6° bepaalt dat bemiddelaars niet op onfaire wijze hun eigen belangen boven de belangen van hun cliënten mogen plaatsen.

1.2. Instellingen voor Collectieve Beleggingen en hun beleggingsfondsen

Instellingen voor Collectieve Beleggingen zijn onderworpen aan de wet van 4 december 1990 op de financiële transacties en de financiële markten en aan het Koninklijk Besluit van 4 maart 1991 met betrekking tot bepaalde instellingen voor collectieve beleggingen

- Elke ‘Instelling voor Collectieve Beleggingen’ dient erkend te worden door de CBFA.
- Elk beleggingsfonds dient geregistreerd te worden bij de CBFA.
- De fondsbeheerder is verplicht de doelstellingen van het fonds te respecteren en het beheersreglement van het beleggingsfonds na te leven.
- De belegger verwerft deelbewijzen van het fonds en blijft er de eigenaar van.

1.3. De “beleggingsondernemingen”.

Iedere beleggingsonderneming (beursvennootschap, vermogensbeheer, makelarij in financiële instrumenten en plaatsing van orders in financiële instrumenten) dient een vergunning te verkrijgen van de CBFA.

Vennootschappen voor vermogensbeheer.

Vennootschappen voor vermogensbeheer zijn voor hun erkenning onderworpen aan de wet van april 1995 en aan het Koninklijk Besluit van 5 augustus 1990 over het vermogensbeheer en het beleggingsadvies.

Vennootschappen voor beleggingsadvies.

Vennootschappen voor beleggingsadvies zijn voor hun erkenning onderworpen aan de wet van 6 april 1995 en aan het Koninklijk Besluit van 5 augustus 1990 over het vermogensbeheer en het beleggingsadvies.

1.4. De bankier als verzekeringstussenpersoon (“verzekeringsagent”).

In de hoedanigheid van verzekeringstussenpersoon dient de bankier zich te schikken naar artikel 10, 5° van de Wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen, dat stelt dat verzekeringstussenpersonen zich ervan moeten onthouden deel te nemen aan de promotie, de sluiting en de uitvoering van verzekeringsovereenkomsten die klaarblijkelijk strijdig zijn met

- De wettelijke en reglementaire bepalingen van het Belgisch recht die van dwingende orde zijn, wanneer het gaat om verzekeringsovereenkomsten gesloten met een in België toegelaten verzekeringsonderneming;
- De wettelijke en reglementaire bepalingen van het Belgisch recht die van algemeen belang zijn, wanneer het gaat om verzekeringsovereenkomsten gesloten met een niet in België toegelaten verzekeringsonderneming.

1.5. Levensverzekeraars en hun verzekeringsfondsen.

Levensverzekeringsmaatschappijen zijn onderworpen aan de Wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen en het Koninklijk Besluit van 22 februari 1991 houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen.

- Elke verzekeringsmaatschappij dient erkend te worden door de CBFA (voorheen de CDV).
- Een verzekeringsmaatschappij ‘leven’ mag uitsluitend levensverzekeringen onderschrijven (en dus geen schadeverzekeringen).
- Een verzekeringsmaatschappij ‘niet-leven’ mag uitsluitend schadeverzekeringen (d.w.z. brand, ongevallen, allerlei risico’s) onderschrijven (en dus geen levensverzekeringen).

Levensverzekeringsovereenkomsten zijn benoemde contracten, die geregeld worden door de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst en het Koninklijk Besluit van 17 december 1992 betreffende de levensverzekeringsactiviteit. De bepalingen van de wet zijn van dwingend recht.

De **totstandkoming** van een rechtsgeldige polis vereist drie documenten:

1. Het levensverzekeringsvoorstel;
2. Het eensluidend verklaard afschrift van o.a. het geslacht, de leeftijd, de levenswijze, de gezondheidstoestand,... die de verzekeringnemer schriftelijk heeft meegedeeld voor het te dekken risico, alsook de premie en de betalingswijze;
3. De eigenlijke levensverzekeringsovereenkomst.

Het tweede document omschrijft het voorwerp (nl. de levensverzekeringsprestatie) en de essentiële elementen (o.m. de premie en de betaling) van de polis.

Zonder voorwerp, geen overeenkomst.

Zonder levensverzekeringsprestatie, geen levensverzekeringsovereenkomst.

Verzekeringsfondsen zijn levensverzekeringsovereenkomsten gekoppeld aan één of meerdere interne fondsen ('tak 23' polissen in het verzekeringsjargon).

- Een beheersreglement is wettelijk niet verplicht.
- De verzekeraar mag geen rendement garanderen en keert geen winstdeelname uit (dit in tegenstelling tot 'tak 21' polissen, die bvb. 3,75% garanderen voor de ganse duur van de polis).
- De verzekeraar is daarentegen wel gehouden tot een levensverzekeringsprestatie, d.w.z. een in de polis overeengekomen vast verzekerd bedrag dat zal uitgekeerd worden
  - ofwel bij leven op de vervaldag van de polis;
  - ofwel bij overlijden vóór de vervaldag (overlijdensdekking);
  - ofwel zowel bij leven als bij overlijden (de gemengde levensverzekering).
- Bij een tak 23 polis betaalt de 'verzekeringnemer' een premie die de verzekeraar inlijft in de activa van de maatschappij, m.a.w. de verzekeringnemer doet afstand van zijn 'inbreng', (terwijl de belegger in een beleggingsfonds eigenaar wordt van de deelbewijzen van dit fonds).
- Door de betaling van de premie verwerft de verzekeringnemer (en bij overlijden van de verzekerde de begunstigde(n)) een schuldvordering op de verzekeraar, namelijk het vast verzekerd bedrag.
- Vooraleer de polis ondertekend wordt, komen de verzekeraar en de verzekeringnemer normaliter het vast verzekerd bedrag overeen. De activa van de interne fondsen vormen de dekkingswaarden voor deze levensverzekeringsprestatie (artikel 64 §1 van het K.B. van 17 december 1992).
- In casu wordt er bij de verkoop van verzekeringsfondsen evenwel vooraf geen vast verzekerd bedrag overeengekomen, maar beperkt de verzekeraar de hoogte van de schuldvordering door achteraf de inventariswaarde van zijn fonds vast te stellen, min de instap-, beheers- en uitstapkosten. De verzekeraar rekent de verzekeringnemer immers kosten aan alsof het een beleggingsfonds betreft (terwijl de verzekeraar in werkelijkheid zijn eigen activa beheert).
- Bij overlijden van de verzekerde keert de verzekeraar aan de begunstigde(n) een som uit:
  - die normaliter gelijk is aan het vooraf overeengekomen vast bedrag in de polis, indien voorzien is in een overlijdensdekking (van bvb. 130% van de betaalde premie);
  - die in casu gelijk is aan de inventariswaarde, indien in de polis geen overlijdensdekking voorzien is (wat de tak 23 polis van onbepaalde duur – levenslang dus – illegaal maakt).
- Hoe lager de inventariswaarde van het fonds, hoe kleiner de som die de levensverzekeraar aan de begunstigde moet uitkeren. Anders geformuleerd: hoe 'slechter' de levensverzekeraar het intern fonds beheert, hoe minder hij moet uitkeren.
- De verzekeringnemer die een tak 23 polis zonder overlijdensdekking onderschrijft, verhoogt dus zijn risico, i.p.v. dit te verzekeren, omdat:
  - de verzekeraar nu zelf het risico vormt (terwijl de verzekeraar juist verondersteld wordt het risico van de verzekeringnemer over te nemen);
  - bij falen van de verzekeraar geen waarborgfonds tussenkomt.

Terwijl beleggingsfondsen van ICB's bij het CBFA dienen geregistreerd te worden, zijn verzekeringsfondsen van levensverzekeraars interne fondsen, die niet geregistreerd kunnen worden. Polissen, gekoppeld aan interne beleggingsfondsen, maar zonder levensverzekeringsprestatie, zijn geen levensverzekeringsovereenkomsten. Derhalve kan er in het geval van een levenslange polis zonder overlijdensdekking geen rechtsgeldige levensverzekeringsovereenkomst tot stand komen.

1.6. Diskwalificatie van bedrijfsleiderverzekeringen door het Hof van Beroep te Gent.

Het Hof van Beroep te Gent diskwalificeerde de door de fiscus betwiste “bedrijfsleidersverzekeringen” als levensverzekeringsovereenkomsten (in drie arresten van 9 december 2003, 29 juni 2004 en 14 september 2004).

Op grond van dezelfde overwegingen kunnen het Fortis Easy Fund Plan, het KBC-Life Invest Plan, of andere gelijkaardige constructies, niet als levensverzekeringen gekwalificeerd worden, want:

- Voor het uit te keren bedrag bij overlijden wordt geen gebruik gemaakt van sterftetabellen, terwijl de premie losstaat van het geslacht, de leeftijd en de gezondheidstoestand van de verzekerde.
- Het intern beleggingsfonds ondergaat de fluctuaties van de markt en het goed of slecht beheer door de verzekeraar; de onzekerheid over de waarde ervan is inherent aan het risico van elke verzekeraar.
- De uit te keren bedragen hangen niet af van een onzekere gebeurtenis, temeer daar de opvragingen worden voorzien op gelijk welk moment van de reeds gedane stortingen, wat afhangt van de wil van de verzekeringnemer en niet van een onzekere gebeurtenis.
- De begunstigde heeft alleen recht op de inventariswaarde van het intern beleggingsfonds, en niet op een vooraf overeengekomen verzekerd vast bedrag.
- Het ligt vooral in de bedoeling van de verzekeraar een beleggingsproduct op de markt te brengen, waarop de verzekeringnemer ingaat. De goede trouw van de verzekeringnemer staat daarbij buiten twijfel.

Om al deze redenen kunnen deze polissen niet als levensverzekeringen gekwalificeerd worden, zodat de vraag naar herkwalificatie zich niet stelt, daar dezelfde akte niet voor verschillende kwalificaties vatbaar is.

Het volstaat vast te stellen dat de betwiste polis geen levensverzekeringsovereenkomst is.

MEDEDELING NR. D. 198

Betreft: Levensverzekeringsovereenkomsten

**I. VERZEKERINGEN UITGESTELD KAPITAAL
MET TERUGBETALING VAN DE RESERVE IN GEVAL VAN OVERLIJDEN**

De Controledienst voor de Verzekeringen is van mening dat de verzekeringsovereenkomsten uitgesteld kapitaal met terugbetaling van de reserve in geval van overlijden, levensverzekeringsverrichtingen zijn die onder tak 21 ressorteren.

De voornaamste reden hiervoor is dat ze bij overlijden van de verzekerde in een prestatie voorzien, waarvan de betaling een einde maakt aan de verrichting. Bij kapitalisatieverrichtingen is dit niet het geval.

De Controledienst stelt echter vast dat er verzekeringsondernemingen zijn die overeenkomsten op de markt brengen waarbij de begunstigde in geval van overlijden van de verzekerde de keuze heeft tussen de onmiddellijke uitkering van het kapitaal-overlijden (de reserve van de overeenkomst) en de voortzetting van de overeenkomst tot op de eindvervaldag zodat hij kan genieten van de oorspronkelijk vastgestelde voordelen.

Doordat aan de begunstigde deze mogelijkheid geboden wordt, kan dit type van overeenkomst volgens de Controledienst niet meer als een levensverzekeringsovereenkomst beschouwd worden.

De ondernemingen worden dus verzocht deze overeenkomsten niet langer op de markt te brengen, en dit vanaf de ontvangst van deze mededeling.

Voor de overeenkomsten van tak 23 geldt dezelfde redenering.

Commentaar:

De eerste twee paragrafen van deze mededeling van de voormalige CDV worden in een aantal juridische publicaties te pas en te onpas aangehaald om aan te tonen dat het Fortis Easy Fund Plan, het KBC-Life Invest Plan en nog andere constructies geldige levensverzekeringsovereenkomsten zouden zijn.

Meestal verzwijgt men de vierde en vijfde paragraaf van de mededeling, die duidelijk stellen dat de geviseerde polissen geen levensverzekeringsovereenkomsten zijn en derhalve niet mogen verkocht worden.

Deze mededeling nr. 198 heeft evenwel enkel betrekking op overeenkomsten waarbij aan de begunstigde bij overlijden de mogelijkheid geboden wordt om de overeenkomst voort te zetten tot op de eindvervaldag.

Deze mededeling is bijgevolg niet van toepassing op de Fortis Easy Fund Plan, KBC-Life Invest Plan en andere polissen, aangezien de verzekeraars in deze polissen meestal geen einddatum voorzien. Deze polissen zijn van onbepaalde duur, de looptijd ervan levenslang. Levenslange polissen eindigen met de dood van de verzekerde. Uitkering van het uitgesteld kapitaal bij leven op de vervaldag is bijgevolg uitgesloten.

2. Onderscheid tussen beleggingen en verzekeringen.

2.1. Onderscheid tussen beleggingen en verzekeringen volgens de woordenboeken.

van Dale verklaart in zijn **GROOT WOORDENBOEK DER NEDERLANDSE TAAL**, (13de herziene uitgave, 1999) de betekenis van de volgende trefwoorden:

- belegger:** iemand die geld belegt in effecten, vastgoed, goud, een onderneming enz. *institutionele beleggers*, pensioenfondsen, verzekeraars, beleggingsfondsen, *tgov. particuliere beleggers*. (p. 340)
- belegging:** het beleggen in de versch. bet., het beleggen van geld in effecten enz., syn. geldbelegging, kapitaalbelegging: belegging in effecten. (p. 340)
- verzekering:** overeenkomst bij dewelke de ene partij, tegen ontvangst van een vast bedrag (premie), zich jegens de andere partij verbindt haar schadeloos te stellen wegens een verlies, schade of gemis van verwacht voordeel, die zij door een onzeker voorval zou kunnen lijden (schadeverzekering), of aan haar of een derde een bep. bedrag uit te keren op zeker tijdstip (sommenverzekering)... (p. 3746)
- levensverzekering:** overeenkomst tussen een persoon (de verzekerde) en een ander (meestal een maatschappij), waarbij deze tegen een premiebetaling de verplichting op zich neemt, een zekere som aan de verzekerde, of de door hem aangewezen begunstigde, uit te keren bij het overlijden van de verzekerde of op een vaste datum.(p. 1865)

Verschuieren Groot Encyclopedisch Woordenboek, 1996

- forfait:** 1. van tevoren vastgesteld bedrag. (p. 558)
- vast:** 2. Standvastig a. niet aan verandering onderhevig (p. 1902)

LE NOUVEAU PETIT ROBERT, 1993, verklaart de volgende trefwoorden (in de Franse taal):

- ASSURANCE:** Contrat par lequel un assureur garantit à l'assuré, moyennant une prime ou une cotisation, le paiement d'une somme convenue en cas de réalisation d'un risque déterminé. (p. 142)
- FORFAIT:** Convention par laquelle il est stipulé un prix fixé par avance d'une manière invariable pour l'exécution d'une prestation, d'un service. (p. 949)
- A FORFAIT:** à un prix fixé d'avance. (p. 949)
- FORFAITAIRE:** Fixé par un forfait; à forfait. (p. 949)

GRAND LAROUSE DE LA LANGUE FRANCAISE, 1973 (volume 3)

- FORFAIT:** Clause d'un contrat, passé entre deux personnes, qui fixe à un montant invariable le prix d'une prestation ou d'une série de prestations: *Travailler à forfait. Vente à forfait.* || *Forfait de communauté*, clause d'un contrat de mariage aux termes de laquelle un des époux pourra, à la dissolution de la communauté, réclamer une somme fixée d'avance, que la communauté soit bonne ou mauvaise. (p. 2021)
- FORFAITAIRE:** 1. Qui est fixé par forfait: *Prix, somme, indemnité forfaitaire.* || 2. *Vente forfaitaire*, convention par laquelle on s'engage à fournir une marchandise à un prix fixé d'avance et que l'on ne peut modifier ultérieurement. (p. 2022)

J.D.M. LELIARD in **TERMINOLOGIE JUDICIAIRE**, 1972, uit het Frans in het Nederlands:

- FORFAITAIRE:** Vast
indemnité forfaitaire: vaste vergoeding (p. 78)

2.2. Onderscheid tussen beleggingen en verzekeringen volgens de wetgeving.

Beleggingen in financiële instrumenten (obligaties, aandelen, deelbewijzen in ICB's, ...) worden geregeld door de Wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en beleggingsadviseurs en door het Koninklijk Besluit van 5 augustus 1991 over het vermogensbeheer en het beleggingsadvies.

De Instellingen voor Collectieve Beleggingen (de "ICB's") zijn onderworpen aan de Wet van 4 december 1990 op de financiële transacties en de financiële markten en het Koninklijk Besluit van 4 maart 1991 met betrekking tot bepaalde instellingen voor collectieve belegging.

Levensverzekeringsovereenkomsten zijn onderworpen aan de Wet van 25 juni 1992 op de levensverzekeringsovereenkomst en aan het Koninklijk Besluit van 17 december 1992 betreffende de levensverzekeringsactiviteit en "*zijn uitsluitend verzekeringen tot uitkering van een vast bedrag*" ("*Ces assurances ont exclusivement un caractère forfaitaire*") (artikel 97 van de Wet; artikel 2 a) en bijlage 2 van het KB Leven).

Artikel 41 van het (opgeheven) Wetboek van Koophandel was zo mogelijk nog duidelijker:

41.–Men kan zijn eigen leven of het leven van een derde laten verzekeren.

De bij het overlijden te betalen vergoeding wordt definitief vastgesteld op het ogenblik van het sluiten der overeenkomst.

De verzekering op het leven van een derde is nietig wanneer wordt bewezen dat de contractant geen belang had bij het bestaan van die derde.

...

Toegepast op levensverzekeringen, verbonden met interne beleggingsfondsen (tak 23 producten):

De levensverzekeringsprestatie in een levenslange polis bestaat erin bij overlijden een op voorhand overeengekomen vast bedrag uit te keren, ongeacht de evolutie van het intern beleggingsfonds (in min of in meer).

In het geval van tak 23 levensverzekeringen dienen de interne fondsen als dekkingswaarden voor het vast verzekerd bedrag, dat op het ogenblik van de ondertekening van de polis overeengekomen werd. De verzekeraar waarborgt geen jaarlijks rendement en voorziet geen deelname in de winst.

(In tegenstelling tot tak 23 levensverzekeringen, waar de verzekeraar geen jaarlijks rendement waarborgt en geen winstdeelname voorziet, waarborgt de verzekeraar in tak 21 levensverzekeringen wel een jaarlijks rendement, en kan hij een winstdeelname voorzien, die hij evenwel niet waarborgt.)

3. Financiële bemiddelaars, beleggingsondernemingen en vermogensbeheer.

3.1. Transacties in financiële instrumenten (artikel 36 van de Wet van 6 april 1995).

6 april 1995

Wet inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en beleggingsadviseurs

(B.S., 3 juni 1995)

Transacties in financiële instrumenten

Artikel 36.

§1. De in de artikelen 2, §1 en 34 bedoelde bemiddelaars dienen bij transacties in financiële instrumenten:

1° zich op een loyale en billijke wijze in te zetten om de integriteit en eerlijke praktijken op de markt optimaal te bevorderen;

2° zich optimaal in te zetten voor de belangen van hun cliënten met de nodige bekwaamheid, zorgvuldigheid en toewijding, rekening houdend met de mate van professionele kennis van die cliënten;

3° zich te voegen naar alle gedragscodes en voor hun werkzaamheden geldende voorschriften betreffende transacties in financiële instrumenten, met het oog op een optimale behartiging van de belangen van hun cliënten en de integriteit van de markt;

4° van de cliënten die zij adviseren op passende wijze alle dienstige informatie in te winnen betreffende de financiële positie van hun cliënten, hun ervaring met beleggingen en hun beleggingsobjectieven die redelijkerwijze relevant zijn om hun verplichtingen ten aanzien van hun cliënten in verband met de gevraagde diensten optimaal te behartigen;

5° redelijke stappen te ondernemen om binnen een redelijke termijn de cliënt die zij adviseren, in een voor de cliënt verstaanbare taal, alle informatie te bezorgen die hem toelaten een welafgewogen en een met kennis van zaken beslissing te nemen. Zij dienen op louter verzoek bereid te zijn om aan de cliënt op een volledige en eerlijke wijze verslag uit te brengen van de verbintenissen die zij hebben ten aanzien van de cliënt. Zij mogen geen enkele maatregel voorstellen of aanmoedigen die hun cliënt ertoe zou aanzetten zijn wettelijke verplichtingen, met inbegrip van deze ten aanzien van de Staat, niet na te komen;

6° elk mogelijk belangenconflict te vermijden of, wanneer dit onvermijdelijk is, dienen zij ervoor zorg te dragen dat hun cliënten op billijke en gelijke wijze worden behandeld, en, in voorkomend geval, andere maatregelen op te volgen zoals rapportering, interne regels inzake vertrouwelijkheid na te leven of te weigeren op te treden. Zij mogen niet op een onfaire wijze hun eigen belangen plaatsen boven de belangen van hun cliënten, en wanneer een goed geïnformeerde cliënt redelijkerwijze mag verwachten dat de in artikelen 2, §1, en 34 bedoelde bemiddelaars de belangen van hun cliënt zouden plaatsen boven hun eigen belangen, dienen zij de verwachting van hun cliënt na te komen;

7° te beschikken over en doeltreffend gebruik maken van middelen en procedures die nodig zijn voor een deugdelijke bedrijfsuitoefening.

§2. De marktautoriteiten zullen, met het oog op het toezicht en de naleving van de gedragsregels, deze opnemen en verder uitwerken in hun marktreglement, na advies van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen en met goedkeuring van de minister van Financiën.

§3. Onverminderd de toepassing van de andere bepalingen van dit boek wordt voor transacties in financiële instrumenten die in de notering van een effectenbeurs zijn opgenomen, of op een andere gereguleerde markt worden verhandeld, vermoed dat de bemiddelaar de verplichtingen onder §1, 2°, is nagekomen, wanneer hij de transactie op een gereguleerde markt heeft uitgevoerd overeenkomstig de op deze markt geldende regels, tenzij hij van zijn cliënt andere instructies heeft gekregen.

3.2. Beleggingsondernemingen (artikel 47 van de Wet van 6 april 1995).

6 april 1995

Wet inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en de beleggingsadviseurs
(B.S., 3 juni 1995)

Artikel 47. §1. Iedere beleggingsonderneming naar Belgisch recht die haar werkzaamheden in België wenst uit te oefenen, moet, vooraleer die aan te vatten, één van de vier volgende vergunningen verkrijgen van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen:

- 1° een vergunning als beursvennootschap;
- 2° een vergunning als vennootschap voor vermogensbeheer;
- 3° een vergunning als vennootschap voor makelarij in financiële instrumenten;
- 4° een vergunning als vennootschap voor plaatsing van orders in financiële instrumenten.

Artikel 53. De Commissie voor het Bank- en Financieuzen maakt elk jaar een lijst op van beleggingsondernemingen waaraan krachtens deze titel een vergunning is verleend. Deze lijst en alle wijzigingen die er tijdens het jaar in werden aangebracht, worden in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt en ter kennis gebracht van de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

De lijst van de beleggingsondernemingen naar Belgisch recht bevat volgende rubrieken:

- a) beursvennootschappen;
- b) vennootschappen voor vermogensbeheer;
- c) vennootschappen voor makelarij in financiële instrumenten;
- d) vennootschappen voor plaatsing van orders in financiële instrumenten.

De lijst vermeldt de beleggingsdiensten en de andere diensten waarvan sprake in artikel 58, §1, tweede en derde lid, die de beleggingsondernemingen mogen verrichten.

De lijst kan worden onderverdeeld in subrubrieken en kan andere diensten vermelden.

[Aldus gewijzigd bij artikel 36 van de wet van 10 maart 1999 (Belgisch Staatsblad, 14 april 1999)]

Artikel 110. De Koning regelt na advies van de toezichthoudende overheid het statuut van en het toezicht op de bijkantoren en de dienstverrichtingen in België van beleggingsondernemingen die onder het recht van een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschap ressorteren.

3.3. Vermogensbeheer (K.B. van 5 augustus 1991).

5 augustus 1991

Koninklijk besluit over het vermogensbeheer en het beleggingsadvies

(B.S., 20 augustus 1991)

Artikel 3. §1. Vennootschappen voor vermogensbeheer en vennootschappen voor beleggingsadvies moeten de Commissie voor het Bank- en Financieuzen bij ter post aangetekende brief of brief met ontvangstbewijs om inschrijving verzoeken.

Artikel 8. §1. Vennootschappen voor vermogensbeheer mogen geen diensten van vermogensbeheer aan een cliënt verlenen alvorens met hem een schriftelijke overeenkomst te hebben gesloten, inzonderheid over de volgende punten:

...

Artikel 32. De vennootschappen voor vermogensbeheer en de vennootschappen voor beleggingsadvies naar buitenlands recht mogen in België een bijkantoor openen voor zover zij in hun land van oorsprong aan een gelijkwaardig erkennings- en controlestatuut onderworpen zijn als de Belgische vennootschappen voor vermogensbeheer en Belgische vennootschappen voor beleggingsadvies.

Voor bijkantoren als bedoeld in het eerste lid gelden de bepalingen van boek IV van de wet van 4 december 1990 en de met toepassing ervan genomen besluiten en reglementen.

In afwijking van het tweede lid zijn de bepalingen niet van toepassing op de in België gevestigde buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en vennootschappen voor beleggingsadvies.

3.4. Instellingen voor Collectieve Beleggingen en hun beleggingsfondsen.

4 december 1990

Wet op de financiële transacties en de financiële markten

(B.S., 22 december 1990)

BOEK III. DE INSTELLINGEN VOOR COLLECTIEVE BELEGGINGEN.

TITEL I. DE BELGISCHE BELEGGINGSINSTELLINGEN

INSCHRIJVING

Artikel 120. §1. De beleggingsinstellingen waarvan het bedrijf aan de bepalingen van deze titel is onderworpen, moeten zich, alvorens hun werkzaamheden aan te vangen, bij de Commissie voor het Bank- en Financieuzen laten inschrijven.

De Commissie voor het Bank- en Financieuzen maakt elk jaar een lijst op van deze beleggingsinstellingen. Deze lijsten en alle wijzigingen hieraan tijdens het jaar, worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

§2. Een Belgische beleggingsinstelling wordt pas ingeschreven indien de Commissie voor Bank- en Financieuzen:

- 1° de beheersvennootschap of de beleggingsvennootschap heeft erkend;
- 2° het beheersreglement of de statuten van de beleggingsinstelling heeft aanvaard;
- 3° in voorkomend geval, de keuze van de bewaarder heeft aanvaard.

§3. De Koning stelt de voorwaarden voor deze erkenning vast, alsook de voorwaarden voor de aanvaarding van het beheersreglement of van de statuten van de beleggingsinstelling.

...

TITEL II. DE BELEGGINGSINSTELLINGEN NAAR BUITENLANDS RECHT

Artikel 137. §1. De beleggingsinstellingen waarvan het bedrijf aan de bepalingen van deze titel is onderworpen, moeten zich, alvorens hun werkzaamheden aan te vangen, bij de Commissie voor het Bank- en Financieuzen laten inschrijven.

De Commissie voor het Bank- en Financieuzen maakt elk jaar een lijst op van deze beleggingsinstellingen. Deze lijsten en alle wijzigingen hieraan tijdens het jaar, worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

4 maart 1991

Koninklijk besluit met betrekking tot bepaalde instellingen voor collectieve belegging.

(B.S., 9 maart 1991)

TITEL I. BELGISCHE INSTELLINGEN VOOR COLLECTIEVE BELEGGING IN EFFECTEN OF IN EFFECTEN EN LIQUIDE MIDDELEN

AFDELING 1. INSCHRIJVINGSVOORWAARDEN.

Artikel 2. §1. Een beleggingsfonds wordt slechts ingeschreven op de lijst van de Belgische beleggingsinstellingen en kan zijn werkzaamheden pas aanvangen wanneer aan volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de beheersvennootschap is erkend;
- 2° het beheersreglement van het fonds is aanvaard;
- 3° de keuze van de bewaarder van het beleggingsfonds is aanvaard.

§2. Een beleggingsvennootschap wordt pas ingeschreven op de lijst van de Belgische beleggingsinstellingen en kan haar werkzaamheden slechts aanvangen wanneer aan volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de beleggingsvennootschap is erkend;
- 2° haar statuten zijn aanvaard;
- 3° de keuze van de bewaarder van de beleggingsvennootschap is aanvaard.

§3. De Commissie voor het Bank- en Financieuzen is bevoegd om de in paragraaf 1 en 2 bedoelde erkenningen en aanvaardingen te verlenen.

TITEL III. EUROPESE BELEGGINGSINSTELLINGEN DIE AAN DE VOORWAARDEN VAN DE RICHTLIJN VOLDOEN

Artikel 73. De keuze van de in artikel 138, tweede lid van de wet bedoelde instelling moet aanvaard zijn door de Commissie voor het Bank- en Financieuzen.

TITEL IV. ANDERE BELEGGINGSINSTELLINGEN NAAR BUITENLANDS RECHT

Artikel 76. §1. Deze titel bepaalt op welke voorwaarden beleggingsinstellingen naar buitenlands recht die niet voldoen aan de voorwaarden van de Richtlijn kunnen worden ingeschreven op de lijst als bedoeld in artikel 137 van de wet en deze inschrijving kan worden gehandhaafd.

4. Verzekeringsbemiddeling (Wet van 27 maart 1995).

27 maart 1995

Wet betreffende de verzekeringbemiddeling en de distributie van verzekeringen

(B.S., 14 juni 1995)

Artikel 10. Om in het register van de verzekeringstussenpersonen te worden ingeschreven en die inschrijving te behouden, moet de betrokken verzekeringstussenpersoon:

1° De vereiste beroepskennis bezitten.

2° Een voldoende financiële draagkracht waarborgen.

De Koning bepaalt op voorstel van de Controledienst voor de Verzekeringen de vorm en de inhoud van deze vereiste.

3° Een voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid garanderen. De betrokkene mag zich niet bevinden in een van de gevallen opgesomd in artikel 90, §2, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen. De artikelen 3, 3bis, en 3ter van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerde verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken, zijn, wat deze wet betreft, enkel van toepassing op degenen die de werkzaamheden vermeld in artikel 2 als zelfstandige wensen uit te oefenen.

4° De risico's voor beroepsaansprakelijkheid verzekerd hebben.

Van deze vereiste van beroepsaansprakelijkheidsverzekering zijn evenwel vrijgesteld de tussenpersonen voor zover de verzekeringsondernemingen of andere tussenpersonen, met inbegrip van de kredietinstellingen, waarvoor of in naam waarvan zij optreden, die aansprakelijkheid op zich nemen.

De Koning bepaalt op voorstel van de Controledienst voor de Verzekeringen de voorwaarden van de verzekering.

5° *[zich ervan onthouden deel te nemen aan de promotie, de sluiting en de uitvoering van verzekeringsovereenkomsten die klaarblijkelijk strijdig zijn]*

- met de wettelijke en reglementaire bepalingen van het Belgisch recht die van dwingende orde zijn, wanneer het gaat om verzekeringsovereenkomsten gesloten met een in België toegelaten verzekeringsonderneming;
- met de wettelijke en reglementaire bepalingen van het Belgisch recht die van algemeen belang zijn, wanneer het gaat om verzekeringsovereenkomsten gesloten met een niet in België toegelaten verzekeringsonderneming.]

[6° Slechts handelen met ondernemingen die met toepassing van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen toegelaten zijn voor de uitoefening van deze activiteit in België, of met ondernemingen die, met toepassing van hoofdstuk Vter van dezelfde wet, gemachtigd zijn om in België hun verzekeringsdiensten aan te bieden.]

[7°] Een jaarlijks inschrijvingsrecht betalen.

Op voorstel van de Controledienst voor de Verzekeringen bepaalt de minister die bevoegd is voor Economische Zaken, het bedrag van dat inschrijvingsrecht volgens de door de Koning te bepalen criteria.

5. Levensverzekeringen.

5.1. Kanscontracten (Burgerlijk Wetboek).

Artikel 1964. Een kanscontract is een wederkerige overeenkomst waarvan de gevolgen, met betrekking tot winst en verlies, hetzij voor alle partijen, hetzij voor een of meer van hen, van een onzekere gebeurtenis afhangen.

Van dien aard zijn:

- Het verzekeringscontract,
- De bodemerij,
- Spel en weddenschap
- Het contract van lijfrente.

De eerste twee worden door het zeerecht geregeld.

Rechtspraak:

De verzekeringsovereenkomst is een wederkerige overeenkomst, zodat de verbintenissen respectievelijk van de verzekerde om de premie te betalen en van de verzekeraar om dekking te verlenen elkaar tot oorzaak strekken.

(Cassatie 30 november 1944, *Pas.* 1946, I, 501).

Commentaar:

Een levensverzekeringsovereenkomst is een benoemd contract.

In een levensverzekeringsovereenkomst verbindt zich de verzekeraar een bepaald risico te dekken mits betaling van een premie door de verzekeringnemer:

- de premie:
  - voorwerp van het contract door de verzekeringnemer en oorzaak voor de verzekeraar;
- het verzekerd vast bedrag:
  - voorwerp van het contract voor de verzekeraar en oorzaak voor de verzekeringnemer.

(J. Ernault & R. Lebeau. Levensverzekering in de praktijk.)

WETBOEK VAN KOOPHANDEL

Titel XI

Enige verzekeringen te land in het bijzonder

HOOFDSTUK III

LEVENSVERZEKERING

41.–Men kan zijn eigen leven of het leven van een derde laten verzekeren.

De bij het overlijden te betalen vergoeding wordt definitief vastgesteld op het ogenblik van het sluiten der overeenkomst.

De verzekering op het leven van een derde is nietig wanneer wordt bewezen dat de contractant geen belang had bij het bestaan van die derde.

...

– TITEL XI en Art. 33-43: – ingevoegd bij wet 11 juni 1874; opgeheven bij art. 147, 1°, wet 25 juni 1992.

5.2. Wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst.

25 juni 1992 Wet op de landverzekeringsovereenkomst (B.S., 20 augustus 1992)

TITEL I. DE LANDVERZEKERINGSOVEREENKOMST IN HET ALGEMEEN.

Artikel 3. Dwingende regels.

De bepalingen van deze wet zijn van dwingend recht, tenzij uit de bewoordingen zelf blijkt dat de mogelijkheid wordt gelaten om er van af te wijken door bijzondere bedingen.

Artikel 4. Verzekeringsvoorstel, voorafgetekende polis en verzekeringaanvraag

§1. Het verzekeringsvoorstel verbindt noch de kandidaat-verzekeringnemer, noch de verzekeraar tot het sluiten van de overeenkomst. Indien binnen dertig dagen na de ontvangst van het voorstel de verzekeraar aan de kandidaat-verzekeringnemer geen verzekeringsaanbod heeft ter kennis gebracht of de verzekering heeft afhankelijk gesteld van een aanvraag tot onderzoek of de verzekering heeft geweigerd, verbindt hij zich tot het sluiten van de overeenkomst op straffe van schadevergoeding. Die bepalingen, evenals de vermelding dat de ondertekening van het voorstel geen dekking meebrengt, moeten uitdrukkelijk in het verzekeringsvoorstel worden opgenomen.

Artikel 10. Bewijs en inhoud van de overeenkomst.

§1. Onder voorbehoud van de bekentenis en de eed, en ongeacht het bedrag van de verbintenissen, worden de verzekeringsovereenkomst, alsook de wijzigingen ervan tussen partijen door geschrift bewezen. Geen enkel bewijs door getuigen of door vermoedens tegen en boven de inhoud van het geschrift is toegelaten.

Indien evenwel een begin van bewijs door geschrift wordt geleverd, is het bewijs door getuigen of vermoedens toegelaten.

Artikel 1328 van het Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing op de verzekeringsovereenkomst of op de wijzigingen ervan.

§2. De verzekeringsovereenkomst bevat tenminste:

1° de datum waarop de verzekeringsovereenkomst is gesloten en de datum waarop de verzekering begint te lopen;

2° de duur van de overeenkomst;

3° de identiteit van de verzekeringnemer en, in voorkomend geval, de identiteit van de verzekerde en van de begunstigde;

4° de naam en het adres van de verzekeraar of van de medeverzekeraars;

5° in voorkomend geval, de naam en het adres van de verzekeringstussenpersoon;

6° de gedekte risico's;

7° het bedrag van de premie of de wijze waarop de premie kan worden bepaald.

§3. De verzekeraar is ertoe gehouden uiterlijk bij het sluiten van de overeenkomst aan de verzekeringnemer een eensluidend verklaard afschrift te verstrekken van de inlichtingen die deze laatste schriftelijk heeft meegedeeld over het te dekken risico.

Artikel 13. Wijze van premiebetaling.

De verzekeringspremie is een haalschuld.

Wanneer de premie niet rechtstreeks aan de verzekeraar wordt betaald, is de premiebetaling aan een derde bevrijdend indien deze de betaling vordert en hij voor de inning van die premie klaarblijkelijk als lasthebber van de verzekeraar optreedt.

TITEL III. PERSOONSVERZEKERINGEN.

HOOFDSTUK II. -Levensverzekeringsovereenkomsten

Artikel 97. Toepassingsgebied

Dit hoofdstuk is van toepassing op alle persoonsverzekeringen waarbij het zich voordoen van het verzekerd voorval alleen afhankelijk is van de menselijke levensduur. Die verzekeringen zijn uitsluitend **verzekeringen tot uitkering van een vast bedrag.**

Artikel 103. Betaling van de eerste premie

Tenzij anders is bedongen, treedt de levensverzekeringsovereenkomst eerst in werking op de dag dat de eerste premie wordt betaald.

Artikel 104. Niet-betaling van een premie

Niet-betaling van een premie geeft geen aanleiding tot enige vordering tot gedwongen tenuitvoerlegging vanwege de verzekeraar; volgens de door de Koning vastgestelde voorschriften brengt niet-betaling alleen de ontbinding van de overeenkomst mee of de vermindering van de prestaties van de verzekeraar.

5.3. K.B. Levensverzekeringsactiviteit van 17 december 1992.

17 december 1992
Koninklijk besluit betreffende de levensverzekeringsactiviteit
(B.S., 31 december 1992)

HOOFDSTUK I. TOEPASSINGSGBIED

Artikel 2. Dit besluit is van toepassing op de verrichtingen:

- a) van levensverzekeringen, dit wil zeggen personenverzekeringen tot uitkering van een vast bedrag, waarbij het zich voordoen van het verzekerd voorval alleen afhankelijk is van de menselijke levensduur;
- b) van bruidsschat- en geboorteverzekeringen, dit wil zegen personenverzekeringen tot uitkering van een vast bedrag, waarbij het voorvallen van de verzekerde gebeurtenis respectievelijk afhangt van het huwelijk van de verzekerde en van de geboorte van een kind;
- c) van aanvullende verzekeringen, dit wil zeggen personenverzekeringen tot uitkering van een vast bedrag, die betrekking hebben op een bijkomend risico bij een risico verzekerd in de onder punten a) en b) bedoelde verrichtingen.

Artikel 4. §1. De ondertekening van een voorstel door de partijen houdt voor geen enkele partij de verplichting in tot het sluiten van een levensverzekeringsovereenkomst...

§2. Het voorstel of, bij gebrek aan voorstel, de polis moet:

- a) vragen bevatten die ertoe strekken de onderneming in te lichten over het te dekken risico alsmede over de mogelijkheid van een vervanging of een overname van de overeenkomst in de zin van artikel 83;
- b) ...
- c) ...

§3. De onderneming bezorgt de verzekeringnemer ten laatste op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomst, een door de onderneming gelijkkluidend verklaarde kopie van de inlichtingen die hij aan de onderneming heeft meegedeeld.

HOOFDSTUK IV. TARIEVEN, RESERVES EN PROVISIES

Artikel 21. Voor elk product of type van product dat het voorwerp van haar activiteit uitmaakt, deelt de onderneming de grondslagen en methodes die zij gebruikt voor het opstellen van haar tarifiering, de berekening van de afkoopwaarden, de reductiewaarden en de wiskundige balansprovisies, alsook de vergoedingen die ze zal toepassen, mee aan de Controledienst.

Artikel 22. §1. De voor de tarifiering gebruikte technische grondslagen moeten zodanig worden opgesteld dat de premies volstaan om de opeisbare prestaties, de aangroei van de theoretische afkoopwaarden en de kosten te dekken, rekening houdend met de opbrengst van de dekkingswaarden en van de kapitalisatie van deze inkomsten.

§2. De technische grondslagen voor de tarifiering moeten zodanig worden opgesteld dat:

- a) voor alle verrichtingen, de technische rentevoet de referentievoet van [0,0375] niet overschrijdt;
- b) voor de verrichtingen van het type leven, de overlevingskansen niet kleiner zijn dan die die voortvloeien uit de referentietafels MR en FR, naargelang de verzekerde van het mannelijk of het vrouwelijk geslacht is;
- c) voor de verrichtingen van het type overlijden, de sterftkansen niet kleiner zijn dan die die voortvloeien uit de referentietafels MK en FK, naargelang de verzekerde van het mannelijk of het vrouwelijk geslacht is.

HOOFDSTUK XI. VERZEKERINGSVERRICHTINGEN DIE MET EEN BELEGGINGSFONDS ZIJN VERBONDEN

Artikel 64. §1. Voor de verrichtingen van de bij de bijlage 1 van het algemeen reglement bedoelde tak 23 vormen de activa van een of meerdere beleggingsfondsen de dekkingswaarden, ten belope van de wiskundige provisies met betrekking tot dit beleggingsfonds of die beleggingsfondsen.

§2. Een verzekeringsovereenkomst kan met verschillende beleggingsfondsen binnen één onderneming verbonden zijn op voorwaarde dat het mogelijk is om te bepalen in welke mate die overeenkomst met elk van die fondsen verbonden is. In dit geval vermeldt de polis de quotiteit van de premies en van de verzekerde prestaties die met elk van die fondsen verbonden is.

De bepalingen van het voorgaande lid zijn eveneens van toepassing in het geval dat de overeenkomst niet volledig met beleggingsfondsen is verbonden.

§3. Verscheidene ondernemingen kunnen een globaal beleggingsfonds gemeenschappelijk beheren. In dit geval vormen de quotiteiten, die elk van de ondernemingen in dit globaal fonds bezitten, voor elk van hen een beleggingsfonds in de zin van §1.

§4. Behoren tot de tak 23:

- a) de overeenkomsten die bestaan in het verzekeren bij overlijden voor een duur die niet langer is dan één jaar van het verschil tussen een bepaalde prestatie en de reserve van een overeenkomst dat met dit beleggingsfonds verbonden is voor zover de twee overeenkomsten in kwestie samen-gevoegd zijn;
- b) de voorziening voor nog te regelen prestaties van een met dat beleggingsfonds verbonden overeenkomst voor zover dat het bedrag van die prestaties niet afhangt van technische grondslagen noch van de waarde van de eenheid van een ander beleggingsfonds.

BIJLAGE 2

1. Verzekering tot uitkering van een vast bedrag:

Verzekering waarbij de prestatie bestaat in de uitkering van het in de overeenkomst overeengekomen bedrag, onafhankelijk van de geleden schade.

9. Premie:

Bedrag betaalbaar door de verzekeringnemer als tegenwaarde van de verbintenissen van de verzekeraar.

10. Verzekeringsprestatie:

Bedrag betaalbaar door de verzekeraar in uitvoering van de overeenkomst.

22. Theoretische afkoopwaarde (op een bepaald ogenblik):

Reserve bij de verzekeraar gevormd door de kapitalisatie van de betaalde premies verminderd met de verbruikte sommen.

30. (Wiskundige) balansprovisies:

Deel van de technische provisies dat overeenstemt met de verbintenissen die betrekking hebben op de lopende verrichtingen.

33. Verzekeringsverrichting:

- a) bij leven: verrichting waarbij de verzekeringsprestaties slechts verschuldigd zijn indien, op hun vervaldagen, de verzekerde in leven is;
- b) bij overlijden: verrichting waarbij de verzekeringsprestaties slechts verschuldigd zijn wegens het overlijden van de verzekerde.

35. Kapitaal-overlijden (op een bepaalde datum) (voor een bepaalde verzekerde):

Actuele waarde op die datum van de prestaties, betaalbaar bij het overlijden van de verzekerde op diezelfde datum.

36. Risicokapitaal (van een overeenkomst), (op een bepaald ogenblik), voor een bepaalde verzekerde):

Verskil tussen het kapitaal-overlijden en de theoretische afkoopwaarde.

xx. **Reserve:** niet gedefinieerd.

6. Controle verzekeraars (en tussenpersonen).

6.1. Artikel 15 van het K.B. van 22 februari 1991.

22 februari 1991
Koninklijk besluit houdende algemeen reglement
betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen
(B.S., 11 april 1991, err., B.S., 6 juli 1991)

Artikel 15. §1. Vóór het sluiten van de verzekeringsovereenkomst dient de verzekeringsonderneming de volgende inlichtingen aan de verzekeringnemer mee te delen:

a) voor de groep van activiteiten “niet-leven”:

...

b) voor de groep van activiteiten “leven”:

1° de naam of de firmanaam en de rechtsvorm van de verzekeringsonderneming;

2° de naam van het land waar de maatschappelijke zetel en, in voorkomend geval, waar het agentschap of het bijkantoor waarmee de overeenkomst zal worden gesloten, is gevestigd;
(K.B. van 26 november 1999, art. 7, 2°)

3° het adres van de maatschappelijke zetel en, in voorkomend geval, van het agentschap of het bijkantoor waarmee de overeenkomst zal worden gesloten;

4° de omschrijving van elke verzekeringsdekking en keuzemogelijkheid;

5° de looptijd van de overeenkomst;

6° de wijze van beëindiging van de overeenkomst;

7° de wijze en duur van betaling van de premies;

8° de wijze van uitoefening van het recht van opzegging;

9° de inlichtingen over de premies voor iedere verzekeringsdekking, zowel de hoofddekking als de aanvullende dekkingen, indien zulke inlichtingen dienstig blijken;

10° het recht dat op de overeenkomst van toepassing is, hetzij wanneer de partijen geen vrijheid van rechtskeuze hebben, hetzij ten gevolge van de keuze die de verzekeraar voorstelt als zulks wel het geval is;

11° de aanduiding dat elke klacht over de overeenkomst kan worden gericht aan de Controledienst voor de Verzekeringen, met vermelding van diens adres, onverminderd de mogelijkheid voor de verzekeringnemer een gerechtelijke procedure aan te spannen;

- 12° de wijze van berekening en toewijzing van winstdelingen;
- 13° de gegevens over de afkoop- en reductiewaarden en in hoeverre deze zijn gegarandeerd;
- 14° de opsomming van de gebruikte referentiewaarden (rekeneenheden) in verzekeringen verbonden met beleggingsfondsen;
- 15° gegevens over de aard van de activa die tegenover de verzekeringen verbonden met beleggingsfondsen staan;
- 16° algemene indicatie betreffende de op de overeenkomst toepasselijke belastingregeling.

§2. Op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomst en gedurende de ganse looptijd ervan, moet de verzekeringnemer de volgende inlichtingen van de verzekeringsonderneming verkrijgen:

- a) voor de groep van activiteiten “niet-leven”: ...
- b) voor de groep van activiteiten “leven”:

Naast de algemene en speciale voorwaarden die aan de verzekeringnemer moeten worden meegegeeld, dienen aan deze laatste ook de onderstaande inlichtingen te worden verstrekt:

- iedere wijziging van de naam of de firmanaam, de rechtsvorm of het adres van de maatschappelijke zetel en, in voorkomend geval, van het agentschap of bijkantoor waarmede de overeenkomst is gesloten;
- alle inlichtingen betreffende de punten 4° tot en met 7°, 9°, 12° [tot en met 15°] van §1, b) in geval van aanhangsels bij de overeenkomst of wijziging van de daarop van toepassing zijnde wetgeving;

(K.B. van 26 november 1999, art. 7,3°)

- elk jaar, inlichtingen betreffende de situatie van de winstdeling.

§3. De in §1, b) en §2, b) bedoelde inlichtingen moeten **duidelijk, nauwkeurig en schriftelijk** worden geformuleerd en minstens in de taal die bij wet of decreet wordt opgelegd.

9 juli 1975

Wet betreffende de controle der verzekeringsondernemingen

(B.S., 29 juli 1975)

(gewijzigd door de wet van 10 augustus 2001, B.S. 7 september 2001)

Artikel 3.

§1. Het is elke onderneming, ongeacht of zij voor eigen rekening dan wel voor de rekening van een derde handelt, verboden in de hoedanigheid van verzekeraar verzekeringsovereenkomsten te sluiten of aan te bieden, zonder vooraf door de Koning te zijn toegelaten.

§2. Het is alle agenten, makelaars of tussenpersonen verboden te bemiddelen bij het sluiten van verzekeringsovereenkomsten die worden aangegaan in strijd met de bepalingen van deze wet.

Artikel 9.

§1. De particuliere verzekeringsondernemingen naar Belgisch recht moeten opgericht zijn in de vorm van een vennootschap op aandelen, van een coöperatieve vennootschap of van een onderlinge verzekeringsvereniging; hun maatschappelijk doel moet beperkt zijn tot verzekering, kapitalisatie of beheer van gemeenschappelijke pensioenfondsen alsmede tot de verrichtingen die er rechtstreeks uit voortvloeien. Zij moeten uit hun statuten elke bepaling weren die nadelig is voor de verzekerden, de onderschrijvers en de begunstigden.

Artikel 14.

§1. Het verzekeringsbedrijf wordt in twee groepen ingedeeld: de groep van de activiteiten “leven” en de groep van de activiteiten “niet-leven” of “B.O.A.R.”. De Koning bepaalt de takken en groepen van taken die tot elk van die activiteitsgroepen behoren.

§2. Het is voor elke verzekeringsonderneming naar Belgisch recht die een activiteit niet-leven uitoefent, verboden tezelfdertijd een activiteit leven uit te oefenen.

Artikel 16.

§1. De verzekeringsondernemingen zijn gehouden onder de benaming **technische reserves** of provisie de verplichtingen te berekenen en te boeken die op hen rusten zowel voor de uitvoering van de door hen gesloten verzekeringscontracten als voor de toepassing van de wetten of verordeningen betreffende die verzekeringsverrichtingen.

[De **technische reserves** of provisie hebben zowel betrekking op de lopende als op de vervallen inkomsten die nog niet volledig vereffend zijn, in welk land het risico ook is gelegen; wat evenwel de in België gevestigde buitenlandse ondernemingen betreft, slaan deze bepalingen slechts op de overeenkomsten die door de Belgische vestiging zijn gesloten.]

De Koning bepaalt de wijze van berekening en in voorkomend geval het minimumbedrag van de **technische reserves** of provisie met inbegrip van de [wiskundige **balansreserves** of -provisie] en de eventuele provisie voor deelneming van de verzekerden in de winst; in geen geval kan het deel ten laste van de herverzekeraars in mindering worden gebracht van de technische reserves of provisie.

§2. [De in §1 van dit artikel bedoelde technische reserves of provisie met betrekking tot de verzekeringsovereenkomsten en de verplichtingen die voortvloeien uit wettelijke of reglementaire bepalingen betreffende de verzekeringsverrichtingen [evenals de technische schulden die de Koning bepaalt,] moeten op elk ogenblik gedekt zijn door gelijkwaardige activa die de verzekeringsonderneming in volle eigendom toebehoren en in het bijzonder toegewezen zijn als waarborg van de bovengenoemde verplichtingen, per afzonderlijk beheer.]

Die activa worden hierna aangeduid als “**dekkingswaarden**”.

De Koning stelt de aard van de dekkingswaarden vast, de regels voor de lokalisatie en de raming ervan alsook, in voorkomend geval, de grenzen waarbinnen zij worden toegewezen.

[De Belgische ondernemingen moeten hun voor bewaargeving vatbare dekkingswaarden in open bewaargeving geven bij de Nationale Bank van België of bij een kredietinstelling, een beursvennootschap of een buitenlandse beleggingsonderneming die een vergunning verkregen heeft van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen of van de daartoe bevoegde overheid van een Lid-Staat van de Gemeenschap waar haar maatschappelijke zetel van deze kredietinstelling, beursvennootschap of buitenlandse beleggingsonderneming is gevestigd.

De buitenlandse ondernemingen moeten hun voor bewaargeving vatbare dekkingswaarden in open bewaargeving geven bij de Nationale Bank van België of bij het Belgische bijkantoor van de kredietinstellingen of beleggingsondernemingen, bedoeld in het vierde lid.]

De ondernemingen moeten de doorlopende inventaris van de dekkingswaarden van elk afzonderlijk beheer bijhouden en de toestand ervan op 31 december van elk jaar aan de Controledienst voor de Verzekeringen mededelen, onverminderd de toepassing van artikel 21, §1, derde lid.

De vorm en de inhoud van die verschillende documenten en, in voorkomend geval, de termijnen waarin zij moeten medegedeeld worden, worden door de Controledienst voor de Verzekeringen vastgesteld.

Artikel 18.

De **gezamenlijke dekkingswaarden** van de in artikel 16 bedoelde technische reserves of provisies vormen per **afzonderlijk beheer** een bijzonder vermogen dat bij voorrang is voorbehouden ter nakoming van de verbintenissen tegenover de verzekerden of begunstigen die onder dat beheer vallen. Het bijzonder vermogen van elk afzonderlijk beheer bestaat uit de inhoud van de bij artikel 16 voorgeschreven doorlopende inventaris; voor de bij de artikelen 17 en 17 bis bedoelde ondernemingen bestaat dit bijzonder vermogen uit de doorlopende inventaris die door de Controledienst voor de Verzekeringen gehouden wordt op basis van documenten die hem door die ondernemingen medegedeeld zijn en te dien einde behoorlijk zijn geboekt.

Hoofdstuk IIIter. Recht van toepassing op de verzekeringsovereenkomsten met betrekking tot risico's gelegen in Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen en die behoren tot de groep van activiteiten “leven”

Artikel 28nonies.

§ 1. Wanneer de overeenkomst betrekking heeft op in België gelegen risico's, dan is het toepasselijk recht het Belgische recht, niettegenstaande elk tegenstrijdig beding.

Artikel 28decies.

§ 1. Indien een geschil bij een Belgische rechter aanhangig wordt gemaakt dan mogen de bepalingen van artikel 28nonis geen afbreuk doen aan de toepassing van de Belgische rechtsregels die, ongeacht het op de overeenkomst toepasselijk recht, het geval dwingend beheersen. ...

§ 2. Wanneer het risico in België gelegen is, zijn de dwingende bepalingen van het Belgisch recht van toepassing welke ook het door de partijen gekozen recht is.

7. Teruggave van onverschuldigde bedragen (burgerlijk wetboek).

Recht van natrekking op hetgeen door een zaak wordt voortgebracht.

Artikel 547. De natuurlijke vruchten en de vruchten van nijverheid van de grond, de burgerlijke vruchten, de jongen van de dieren, behoren de eigenaar toe door recht van natrekking.

Artikel 549. Hij die enkel het bezit heeft van een zaak, behoudt de vruchten slechts voor zich, ingeval hij te goeder trouw bezit; in het tegenovergestelde geval is hij gehouden de voortbrengsels, samen met de zaak, terug te geven aan de eigenaar die de zaak opeist.

Artikel 550. De bezitter is te goeder trouw, wanneer hij bezit als eigenaar, krachtens een titel van eigendomsoverdracht waarvan hij de gebreken niet kent. Hij houdt op te goeder trouw te zijn, zodra die gebreken hem bekend zijn.

Rechtspraak: De bezitter die op de hoogte is of behoorde te zijn van de gebreken van zijn titel, moet de vruchten samen met de vruchtdragende zaak aan de revindicerende eigenaar teruggeven vanaf de dag van zijn onrechtmatig bezit. (Cass. 17 december 1925, *Pas.* 1926, I, 115).

Vruchtgebruik.

Artikel 584. Burgerlijke vruchten zijn huishuren, interesten van opeisbare sommen, rentetermijnen. Pachten van landerijen worden eveneens bij de burgerlijke vruchten ingedeeld.

Artikel 586. Burgerlijke vruchten worden geacht van dag tot dag te worden verkregen en behoren de vruchtgebruiker toe, naar evenredigheid van de duur van zijn vruchtgebruik. Deze regel geldt zowel voor pachten van landerijen als voor huishuren en andere burgerlijke vruchten.

Betaling in het algemeen.

Artikel 1235. Iedere betaling onderstelt een schuld: hetgeen betaald is zonder verschuldigd te zijn, kan worden teruggevorderd. Geen terugvordering kan plaatshebben ten opzichte van natuurlijke verbintenissen die men vrijwillig voldaan heeft.

Rechtspraak: Terugvordering van het onverschuldigde betaalde is enkel aan twee voorwaarden onderworpen, enerzijds, een betaling, anderzijds, het onverschuldigd karakter ervan, d.w.z. het ontbreken van een oorzaak. (Cassatie, 26 juni 1998, A.C., 1998, nr. 344).

Commentaar: De betaler moet slechts bewijzen dat hij de betaling bij vergissing heeft gedaan indien er twijfel mogelijk is betreffende de oorzaak van de gedane betaling en over haar onverschuldigde aard (Cass., 18 september 1970). Indien het om een betaling zonder oorzaak gaat, is dus geen bewijs hiervan vereist, doch indien er een oorzaak kan zijn, moet aangetoond worden dat de oorzaak vals was.

Teruggave van een niet-verschuldigd bedrag.

Artikel 1376. Hij die bij vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, is verplicht het terug te geven aan degene van wie hij het ontvangen heeft zonder dat het verschuldigd was.

Rechtspraak: Terugbetalen wat onverschuldigd ontvangen werd is een kwestie van billijkheid.

(Cassatie, 27 november 1947, *Pas.*, 1947, I, 505).

Commentaar: De verplichting tot terugbetaling is wettelijk opgelegd.

Volgens de voorbereidende bespreking van het Burgerlijk Wetboek moet de accipiens te goeder trouw wel interest betalen vanaf de aanmaning tot terugbetaling (Brussel, 5 juni 1858, *Pas.*, 1859, II, 133)

Artikel 1378. Indien hij die ontvangen heeft, te kwader trouw was, moet hij niet alleen het kapitaal teruggeven, maar ook de interesten of de vruchten, te rekenen vanaf de dag van de betaling.

Commentaar: Bij kwade trouw is de accipiens tot terugbetaling verplicht van het ontvangen bedrag, vermeerderd met de interest welke dat kapitaal werkelijk opbrengt (art. 1378) en vanaf de ingebrekestelling dezelfde interest of minstens de wettelijke interest (art. 1153, eerste lid B.W.) (naar A.P.R. INTEREST, Jacques Petit, 1995, nr. 81).

Artikel 2268. Goede trouw wordt steeds vermoed, en hij die zich op kwade trouw beroept, moet die bewijzen.

Commentaar: Wel werd het behoren te weten met het effectief weten gelijkgesteld. (naar A.P.R. INTEREST, Jacques Petit, 1995, nr. 82).

8. De saisine (artikel 724 B.W.).

– Erfenissen: de SAISINE –

Artikel 724. De erfgenamen treden van rechtswege in het bezit van de goederen, rechten en rechtsvorderingen van de overledene, onder verplichting om alle lasten van de nalatenschap te voldoen.

De Staat moet zich in het bezit doen stellen door de rechter, in de vorm die hierna wordt bepaald.

Rechtspraak:

– De saisine geeft iedere erfgenaam het recht om de gehele nalatenschap in bezit te nemen, en tevens om elke vordering die van de nalatenschap afhangt, in te stellen en door te voeren. Het kan hem niet worden tegengeworpen dat hij zijn erfdeel zou hebben overschreden.

(Cass. 3 maart 1927, *Pas.* 1927, I, 169).

– Een erfgenaam kan rechtsgeldig daden van bewaring stellen die strekken tot bescherming van de wezenlijke inhoud van de zaak of het recht tegen een materiële of juridische aantasting. Geen enkele wettelijke bepaling legt hem, op straffe van niet-ontvankelijkheid, op zich te verzekeren van de medewerking van andere deelgenoten.

(R. V. St. 3 februari 1993, R.A.A.C.E. 1993).

Commentaar:

Krachtens art. 724 B.W. treden bepaalde erfgenamen van rechtswege (lees: zonder enige formaliteit of tussenkomende rechtshandeling) in het bezit van de erfgoederen. Dit is de zogeheten “*saisine*”.

De saisine laat de erfgenamen, d.w.z. de kinderen en afstammelingen, de echtgeno(o)t(e), de bloedverwanten in de opgaande lijn en in de zijlijn, toe daadwerkelijk en zonder enige formaliteit bezit te nemen van de goederen van de nalatenschap, ook al bevinden deze zich in handen van derden. Eventueel kan een verzegeling hen hierin remmen.

De saisine geeft de titularis van dit recht bovendien de mogelijkheid om de goederen van de nalatenschap tijdelijk te beheren.

De saisine wordt niet toegekend “in groep” maar komt toe aan elke erfgenaam individueel die in nuttige orde en graad staat. Ze is bovendien ondeelbaar en betreft zodoende de gehele nalatenschap en niet alleen het deel dat de erfgenaam daadwerkelijk later in eigendom zal toekomen. Het is dus bij de uitoefening van de saisine totaal irrelevant of een bepaald goed achteraf al dan niet in de kavel van de betrokken erfgenaam zal vallen.

(naar: SPRUYT, RUYSSVELDT & DONS, “*Praktijkids Successie*”, p. 83, editie 2003.)

De ontbinding van het gemeenschappelijk vermogen van vader en moeder, en de vereffening en verdeling van het eigen vermogen van de erflater zijn een zaak van de echtgeno(o)t(e) en de kinderen. Bankiers en verzekeraars hebben zich hiermee niet te bemoeien (artikel 841 B.W.).

Rechtspraak:

– *De bepalingen van art. 841 B.W. hebben tot doel te vermijden dat derden zich met familiezaken zouden bemoeien, en twist en herrie zouden schoppen bij de verdeling.*
(Cass. 29 april 1839, Pas. 1839, 1, 76).

Commentaar:

Dit geldt des te meer voor bankiers en verzekeraars, die niet eens erfgerechtigden van de erflater zijn. ***Bankiers en verzekeraars hebben geen enkel belang*** bij de ontbinding van het gemeenschappelijk vermogen, de vereffening en de verdeling van de nalatenschap van de erflater. Bijgevolg dienen zij hieruit geweerd te worden.

De bij testament aangestelde legatarissen en de saisine.

De *algemene legataris* die tot de nalatenschap komt samen met reservataire erfgenamen beschikt niet over de saisine. Het zijn de reservataire erfgenamen die in dat geval de saisine hebben en de algemeen legataris dient hen de afgifte van de in het testament begrepen goederen te vragen (artikel 1004 B.W.). Deze afgifte, die voor onroerende goederen bij authentieke akte zal geschieden, zal hetzij vrijwillig geschieden hetzij gerechtelijk door dagvaarding van de reservataire erfgenamen.

De algemene legataris daarentegen die niet in samenloop komt met reservataire erfgenamen bezit wel de saisine (artikel 1006 B.W.). Hij kan dit bezitsrecht zondermeer uitoefenen indien hij werd aangesteld bij een authentiek testament. Werd hij daarentegen aangesteld bij een eigenhandig of internationaal testament dan dient hij zich tot de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te wenden om zich bij rechterlijke beschikking in het bezit te doen stellen (artikel 1008 B.W.). Het eigenhandig of internationaal testament zal daartoe voorafgaandelijk de deponeringsformaliteiten voorgeschreven door artikel 976 B.W. dienen ondergaan hebben.

De *legataris onder algemene titel* en de *legataris onder bijzondere titel* hebben nooit de saisine. Zij dienen steeds de afgifte van hun legaat te vragen. Aan wie? Aan de reservataire erfgenamen, bij gebreke aan zodanige erfgenamen aan de algemene legatarissen en bij gebreke aan deze aan de wettige erfgenamen in hun wettelijk bepaalde volgorde (art. 1011 en 1014, tweede lid B.W.). Ook deze afgifte geschiedt vrijwillig of gerechtelijk op dagvaarding.

(naar: SPRUYT, RUYSSVELDT & DONS, “*Praktijkids Successie*”, p. 83, editie 2003.)

9. De vereffening van de polis bij overlijden.

1. De uitkering van het verzekerd kapitaal door de verzekeraar aan de begunstigde wordt bewezen d.m.v. een uittreksel van betaling met vermelding van het bedrag, de datum en de begunstigde)

2. Het kwijtschrift wordt gewoonlijk door de begunstigde ondertekend en vermeldt:

- Het bedrag van het uitgekeerd verzekerd kapitaal volgens de polis;
- De datum van de ondertekening;
- De handtekening van de ondertekenaar (meestal de begunstigde).

J. Ernault & R. Lebeau schrijven op pagina 117 in “Levensverzekeringsverzekering in de praktijk” het volgende i.v.m.

Vereffening bij overlijden Wie moet het kwijtschrift tekenen?

De bekwaamheid van de ondertekenaar.

“Men vergete niet dat wanneer betaald wordt aan iemand die geen recht op het kapitaal heeft, er gevaar bestaat een tweede maal te moeten betalen.

U dacht misschien dat zoiets niet kan? Toch wel. Maar wanneer het gebeurt zal de maatschappij wel zeer zwijgzaam zijn.”

De “beweerde” uitgevoerde levensverzekeringsprestatie

IN VELE GEVALLEN:

- Afwezigheid van een uittreksel van betaling (m.a.w. geen bewijs dat het verzekerd kapitaal uitbetaald is);
- Afwezigheid van een kwijtschrift (m.a.w. er is geen bewijs dat er kwijting verleend werd);
- Afwezigheid van enig ander document ter staving van de vereffening van de polis (m.a.w. er is geen bewijs dat de polis vereffend werd).

BEOORDELING:

De kwijting is onbestaand (minstens niet geldig) in de volgende gevallen:

- Bij gebrek aan een dadelijke betaling (uitkering van het verzekerd kapitaal);
- Bij gebrek aan een ondertekend kwijtschrift.

De kwijting is trouwens zonder voorwerp in het geval dat er geen levensverzekeringsovereenkomst tot stand gekomen is.

De begunstigde is geen contractpartij bij de polis.

De begunstigde is niet vertegenwoordigd in het geding.

De kwalificatie van “uitkering aan de begunstigten” tot vereffening van de polis is niet ontvankelijk.

De rechtbank kan desgevallend geen oordeel vellen over de kwalificatie van de beweerde betaling.

10. Samenvatting (artikel 550 B.W.).

Levensverzekeringen gekoppeld aan interne beleggingsfondsen

Bankier & Verzekeraar doen de Belegger

een levenslange polis zonder overlijdensdekking ondertekenen van wie zij weten dat deze in de mening verkeert een mandaat te ondertekenen voor een belegging in een fonds.

Nu bestaat de levensverzekeringsprestatie in een levenslange polis erin, bij overlijden van de verzekerde, aan de begunstigde een vooraf overeengekomen vast bedrag uit te keren, ongeacht de evolutie van het intern beleggingsfonds (in min of in meer).

De uitkering van een bedrag (de zogenaamde “reserve”) dat het resultaat zou zijn van een (beweerde) beleggingsprestatie is geen levensverzekeringsprestatie.

Een levenslange polis zonder overlijdensdekking heeft geen levensverzekeringsprestatie als voorwerp.

Zonder levensverzekeringsprestatie, geen levensverzekeringsovereenkomst.

Artikel 550 B.W.

De bezitter is te goeder trouw, wanneer hij bezit als eigenaar, krachtens een titel van eigendomsoverdracht waarvan hij de gebreken niet kent.

Hij houdt op te goeder trouw te zijn, zodra die gebreken hem bekend zijn.

Rechtspraak:

De bezitter

die op de hoogte is of behoorde te zijn van de gebreken van zijn titel, moet de vruchten samen met de vruchtdragende zaak aan de revindicerende eigenaar teruggeven vanaf de dag van zijn onrechtmatig bezit.

(Cass. 17 december 1925, *Pas.* 1926, I, 115).

1. DE BETROKKENEN BIJ DE TOTSTANDKOMING VAN EEN TAK 23 POLIS.	1
1.1. De bankier als financieel tussenpersoon (“bemiddelaar”).	2
1.2. Instellingen voor Collectieve Beleggingen en hun beleggingsfondsen.....	2
1.3. De “beleggingsondernemingen”.....	2
1.4. De bankier als verzekeringstussenpersoon (“verzekeringsagent”).	3
1.5. Levensverzekeraars en hun verzekeringsfondsen.	3
1.6. Diskwalificatie van bedrijfsleiderverzekeringen door het Hof van Beroep te Gent.....	5
1.7. Mededeling nr. D 198 van de Controledienst voor Verzekeringen.....	6
2. ONDERSCHIED TUSSEN BELEGGINGEN EN VERZEKERINGEN.....	6
2.1. Onderscheid tussen beleggingen en verzekeringen volgens de woordenboeken.....	7
2.2. Onderscheid tussen beleggingen en verzekeringen volgens de wetgeving.....	8
3. FINANCIËLE BEMIDDELAARS, BELEGGINGSONDERNEMINGEN EN VERMOGENSBEHEER.....	9
3.1. Transacties in financiële instrumenten (artikel 36 van de Wet van 6 april 1995).....	9
3.2. Beleggingsondernemingen (artikel 47 van de Wet van 6 april 1995).....	10
3.3. Vermogensbeheer (K.B. van 5 augustus 1991).....	11
3.4. Instellingen voor Collectieve Beleggingen en hun beleggingsfondsen.....	11
4. VERZEKERINGSBEMIDDELING (WET VAN 27 MAART 1995).	13
5. LEVENSVZERKERINGEN.....	14
5.1. Kanscontracten (Burgerlijk Wetboek).....	14
5.2. Wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst.	15
5.3. K.B. Levensverzekeringsactiviteit van 17 december 1992.....	16
6. CONTROLE VERZEKERAARS (EN TUSSENPERSONEN).	18
6.1. Artikel 15 van het K.B. van 22 februari 1991.	18
6.2. Controlewet 9 juli 1975.....	20
7. TERUGGAVE VAN ONVERSCHULDIGDE BEDRAGEN (BURGERLIJK WETBOEK)..	22
8. DE SAISINE (ARTIKEL 724 B.W.).....	23
9. DE VEREFFENING VAN DE POLIS BIJ OVERLIJDEN.....	25
10. SAMENVATTING (ARTIKEL 550 B.W.).....	26